

РЕШЕНИЕ

№ 5474

гр. София, 18.10.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 21.09.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова

Маруся Йорданова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на
прокурора Костов, като разгледа дело номер **3281** по описа за **2012** година
докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс
(АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и
наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на Комисия за регулиране на съобщенията срещу решение от
17.02.2012г. на Софийския районен съд, НО, 114 състав, постановено по НАХД №
16006/2011г. Със съдебното решение е отменено наказателно постановление (НП) №
0116 от 11.07.2011 г., издадено от председателя на КРС, с което на [фирма] е
наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лв., за нарушение на чл.340 вр. чл.
261, ал.5, предл.1 от Закона за електронните съобщения.

Като касационно основание се сочи неправилния извод на съда, че нарушението по
чл.340 ЗЕС, описано в АУАН респ. НП не било осъществено от обективна страна.

Ответната страна – [фирма], чрез процесуалния си представител адв.Д. оспорва
жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за
законосъобразност на обжалвания съдебен акт.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на
страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1
АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.

Атакуваното съдебно решение е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, нито абсолютната погасителна давност за административно-наказателно преследване.

В административно-наказателното производство не са допуснати нарушения. АУАН е издаден в срока по чл.34 ал.1 от ЗАН. Нарушението е точно описано, посочена е дата на извършване. Място на извършване не е изрично конкретизирано, но може да бъде изведено на база посоченото седалище и адрес на управление на нарушителя. Правото на защита на касатора не е нарушено в административно-наказателното производство.

След обсъждане на събраните по делото доказателства, въззивният съд е приел, че [фирма] не е извършило твърдяното в АУАН деяние, тъй като ползвателят на мобилен телефон 0896/743391, до който е било изпратено съобщението, предмет на нарушението, сам се е регистрирал в играта „Г. кеш 2” т.е. не е било необходимо, както и не са му изпращани непоискани подканящи съобщения от мобилния оператор. Настоящият състав намира, че решението на районния съд следва да бъде оставено в сила но по други мотиви:

След издаване на наказателното постановление разпоредбата на чл. 340 ЗЕС е изменена, като санкцията за нарушение на чл. 261, ал.5 е отпаднала. Действително, разпоредбата на чл. 335 ЗЕС предвижда наказание за всяко нарушение на ЗЕС, за което не е предвидена изрична санкционна норма. Разпоредбата на [чл. 63 ЗАНН](#) дава право на съда да измени наказателното постановление, но не и в частта, касаеща квалификацията на нарушението. Тя представлява част от мотивите на административно-наказващия орган, които съдът е длъжен да възприеме такива, каквито са, без да ги подменя. Правомощието на въззивната инстанция се свежда в случая до това да прецени дали квалификацията на нарушението е вярна или не, като тази дейност също се извършва в мотивите на съдебното решение. Подмяната на фактически или правни мотиви на административно-наказващия орган от съда е съществено процесуално нарушение, защото затруднява защитата на жалбоподателя и на практика го лишава от една съдебна инстанция. Поради това изменението на наказателното постановление не може да касае фактическите и правните констатации на АНО, а само вида и размера на наказанието, вещите, които се отнемат в полза на държавата и размера на обезщетението.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира, че обжалваното съдебно решение е законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 222, ал.1 АПК, Административен съд София-град, VI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 17.02.2012г. на Софийския районен съд, НО, 114 състав, постановено по НАХД № 16006/2011г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.